

Zulumun Panzehirleri

– kul mehmet · 21 Eylül 2013

Bulutlar ağlamasa yeşillikler nasıl güler?(1)
Dikenden gül bitiren, kışı da bahara döndürür
Selciyi hür bir hâlde yücelten,
Kederi de sevinç haline sokabilir' diyen,

Bu işin sancısını çeken ve çevresine her daim
İstikbalin gür sesinden muştular saçan
Hz Mevlâna ve ondan sonra vücut bulacak olan Mevlevilik,
Osmanlı'yı hiç terk etmedi,
Tahta oturan her padişahın kuşağını dualarla bağlandı.

Evet, kader, Anadolu'yu,
Hakk'ı temsil makamını yüzlerce yıl bihakkın ifa edecek
Osmanlı için yoğurmuştur.
Anadolu irfan ve aşk ile mayalanmıştır.
Anadolu insanı, adı geçen şahsiyetlerden
Aldığı feyizle yaşamamış, yaşatmıştır.

Yurdunu ve sıcak yuvasını arkasına alarak,
Efendimizin (sallallahu aleyhi ve sellem)
Yüce adını, sahabe misal bir ıstırap ve aksiyon ile
Güneşin doğup battığı her yere
Ulaştırabilme gayreti içinde olmuştur.
Aşk ve irfan ile mayalanmış,
Hafızası bu şekilde kurulmuş
Anadolu, yirminci yüzyılın başlarında
Bir kere daha hafızasının uyanmasıyla
Kendinden dışarıya ve uzağa doğru yola çıkmıştır.

Bu alperenler, Hz. Mevlâna'dan,
Yunus Emre'den, İbn Arabî'den,
Bediüzzaman'dan,
Fethullah Gülen Hoca efendi'den
Kalplerine ve zihinlerine vuran bir irfan ile
Bütün dünyaya açılmış ve açılmaya devam ediyorlar.

Evet, yine kuşatıcı, müşfik bir geniş görüşlülük çiziyorlar;
Ancak bu politik ve siyasî emperyal
Maksatlarla ilgili bir misyon değildir.
Onlar, dünyevî, seküler bir iktidar düşüyle
Hareket etmiyor, insanların kalplerine ve gönüllerine gidiyorlar.

Bu gidiş, mercek altına alındığında,
Bizatihi 'gidiş'in kahramanı ve öznesi olan insan tipine yoğunlaştığında,
Ete kemiğe bürünmüş bir aşkla, bir irfanla,
Bir kendinden vazgeçişle karşılaşılacaktır.
Bu gönül insanları, olsa olsa aşk ve irfan dergâhlarında
Mayalanmış modern zaman dervişleridir.

Zül'üme karşı çıkan panzehirlerdir
İmanı ile yaşayan
İmanı yaşatanlardır
Allahın ismini gönlünde yaşatanlar
Kurani Resulü yaşatanlar
Yaşatılması için
Gecesi ile gündüzü ile hep gayeleri bu olmuştur.(1)

Zül'üme karşı çıkan panzehirler gibi olan gönül insanları
Sizler gibi panzehirlere ihtiyacımız var
Panzehir olanlarımız var lakin onları da kabul edecek
Saracak gönüllerden uzağız

Gönüllerimizde gül yetiştiremedik sizler gibi
Gönüllerimizi kin sarmış ayrılığın tohumları serpilmiş
Ayrılığın çınar ağacını bedenimizde yetiştirdik
Bedenimizi gönüllerimizi ayrılığın dikenli telleri ile çevirdik

Ruhumuz körleşmiş
Kabullenemiyoruz
Aramız da sizler gibi olanlardan kalanları da
Kabullensek de araya nifak sokularak hırpalayarak
Sizin gibileri başka ülkelere göç ettiriyorlar arsızca
Kelimelerin narin boynuna yapışarak bir şeyler yazanları da
İçlerinde aydınlık ışık taşıyanları da

Kimse görmüyor
Narin o narin parmakları kırılırcasına
Yazdıkları da okunarak gönüllere yerleştirilmiyor

Cansız bedenlerimizle duvar dibinde fırlatıldık
Kaldık şeytanla yandaşları ile baş başa kaldık
Mikroplarla baş başa kucak kucağa yaşar olduk
Panzehirimiz kalmadı.

Yüce Rabbim
Bizlerin kalbine Merhameti yerleştir
Birlik beraberliği yerleştir
Merhametini gönüllere yerleştirecek nesiller yetiştirmemiz için
Bizlere yardım et
İNŞALLAH.

Kaynak:

KAYNAK:

1-<http://www.sizinti.com.tr/konular/ayrinti/mayalanan-anadolu-ve-dervisler-eylul-2013.html>

Mehmet Aluç

Sinada Dergisi

Ankara temsilcisi